

но види се наскоро следъ идването на друга българска учителка въ Сливенъ, както ще се види по-долу, тя била повикана за учителка въ Клуцохоръ и настанена въ дома на благочестивата сливенка Х. Иова Маркова (раждана въ 1794 г., † 1910). Послѣдната е била една отъ рѣдкитѣ тогава сливенки, която боравила съ *Софронията* (трудъ на Софроний — Стойко Владиславовъ написанъ на български). Отъ тукъ, слѣдъ 5—6 годишно учителствуване, Зарафина била поканена за учителка въ Ямболъ, дѣто стояла 10 години, послѣ пакъ се връща въ Сливенъ, сжщо учителка дори до освобождението, и даже прѣзъ 1878 г. учителствувала и въ близкото село Калояново. Тя умира въ 1899 г. и справедливо може да се нарѣче *първа българска учителка*. (Анастасия Димитрова, родена въ Плѣвенъ 1815 г. почнала да учителствува въ 1840 г.).

Идването на Зарафина Янова въ Сливенъ прѣзъ 1838 г., като първа българска тукъ учителка, дало добъръ примѣръ на разбуденитѣ сливенски първенци, които окончателно напушатъ елинизма. Зарафина е била учителка на срѣдня ржка момичета, та нѣкои отъ тукашнитѣ първенци рѣшаватъ да си „изпишатъ“ частни български учителки за своитѣ дъщери, издържани на тѣхни собствени срѣдства. Между тия първенци личатъ имената на *Кара - Димитъръ*, *Кюркчи Петкоолу* и *Добри Фабрикаджия* (Желѣзковъ). Кюркчи Петкоолу незабавно отишълъ въ Калоферъ да търси учителка отъ тамошния мѣнастиръ, а по едно недоразумѣние, Добри Фабрикаджия пише за сжщата цѣль въ Елена. Вмѣсто една — идватъ три учителки: двѣ калугерки отъ Калоферския мѣнастиръ и една учителка отъ Елена. Добри Фабрикаджия, за да не върне послѣдната току тѣй, взема я за частна учителка на дъщеря си, а останалитѣ двѣ калугерки — сестри ставатъ общински учителки въ стария домъ на Захария Жечковъ (въ дъното на Пашовия или Попъ Янковъ сокакъ). Сливенци се запрятатъ и изграждатъ специално общинско училище, нарѣчено *Баби Иванкино* (въ сжщия сокакъ). До построяването му калугеркитѣ прѣподавали въ Кара Димитровата кжща. Скоро, обаче, поради лекото поведение на една отъ сестритѣ, „сливенци ставатъ на кракъ, та я махнали отъ града“ Точно годината на идването имъ въ Сливенъ не се знае, но кждѣ 1842 г. тѣ били още въ стария домъ на Захария Жечковъ. Едната отъ тѣхъ се казвала *Теофана*.¹⁾ За лекото поведение на другата, сливенци „извадили“ пѣсенъ, незапомнена днесъ добръ, но въ нея личи името на Савата Сяроолу и на други сливенски ергенчета по на 40

¹⁾ Стефанъ Самсаровъ разпрѣвяхе, че Теофана дошла въ Сливенъ прѣзъ 1844—45 г., и учителствувала тукъ 3—4 години, плащана отъ общината